granit, längden 1,70 m, bredden vid första skiljetecknet 69 cm och över stora korsets centrum 60 cm. Slingans bredd är 11—14 cm.

Inskriften börjar med ett svagt korsformigt skiljetecken. I namnet **sikstin** är **t** mycket otydligt, blott kännestrecken synas svagt; även i **risti** är **t** högst oklart; av staven och vänstra kännestrecket ses antydningar, av högra kännestrecket blott spetsen. Att det icke har stått **risþi**, såsom på Ög. 15 Svensksund, har aman. B. Schnittger på min begäran genom förnyad undersökning i aug. 1909 godhetsfullt förvissat mig om. I **stin** kan ej vänstra kännestrecket till **t** med säkerhet påvisas; det högra är matt; av **n** finnes blott nedre staven jämte kännestrecket; vid **i** finnas upptill ett par naturliga fåror, lika kännestreck till **t**.

Skiljetecknet efter **stin** är bortslaget, av **þinsa** finnes blott staven av **þ**, **iftiʀ** med följande kors är alldeles borta, av namnet därefter finnes blott slutet **ui**, i vars **u** kännestrecket utgår 3,5 cm t. h. om stavens topp. Ihrfors läser **ut** i slutet av namnet, vilket kan förmodas vara riktigt, då den avlidnes namn Ög. 15 Svensksund slutar på **-ut** och dessa närliggande runstenar kunna antagas resta över samma person. Aman. B. Schnittger fann vid förnyad undersökning i aug. 1909 omöjligt att avgöra, om det stode **ut** eller **ui**. I B. 837 är namnet **i-ui** med rum för en runa mellan **i** och **u**. Det namn, som åsyftas, kan då hava varit *Anund*, vilket förutsätter att 27 **i** är felläst för **a** och 29 **i** för **t**.

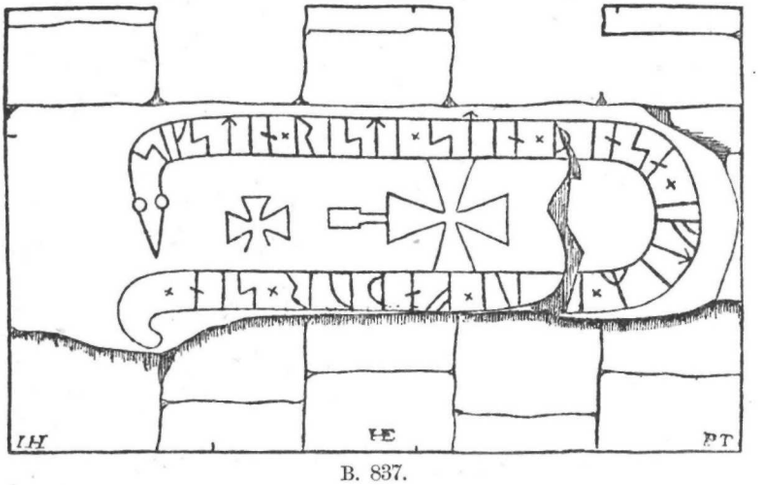

B. 837.

Inskriften är alltså följande:

× **sikstin** × **risti** × **stin**[× **þ**](**insa** × **iftiʀ** × **i**)-**ui** × **faþur** × **sin** ×
5 10 15 20 25 30 35

Översättning: Sixten reste denna sten efter sin fader **i-ui** (Anund?).

---

14. Konungsunds kyrka, Björkekinds hd.

Pl. IV. Fig. 2.

Litteratur: B. 838; L. 1104; W. 28; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötl.* 2, s. 568; P. A. Säve, *ATS* 2, s. 96, *Reseber.* 1862, s. 37; Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 37, teckn.; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 126, teckn.

I B. 838, av Peringskiöld och Broocman, angives runstenen vara på kyrkogården, P. A. Säve fann den på dess nuvarande plats i kyrkans stenfot på södra yttersidan väster om föreg.

Ämnet är gnejs. Längden är 1,77 m, bredden vid första skiljetecknet 46 cm, över korsets centrum 37 cm. Slingans bredd är 9—10 cm.

Inskriftens andra ord är **rasti** såsom Ihrfors läst, icke **risti** som B. 838. Uti **stan** är toppen av **t** skadad. Därefter följer **þasi**, som P. A. Säve sett, icke **þisi** som i B. 838. I **aftiʀ** är vänstra kännestrecket i **t** otydligt.

Runorna äro alltså följande:

+ **ruaʀ** + **rasti** + **stan** + **þasi** + **aftiʀ** + **iarna** + **sun** × **sin** +
5 10 15 20 25 30

Namnet **ruaʀ** motsvarar isl. *Hróarr*; **iarna** sammanställes av Lundgren, *Personnamn* s. 142, med fsv. *Jærne*.

Översättning: Roar reste denna sten efter sin son Jarne.

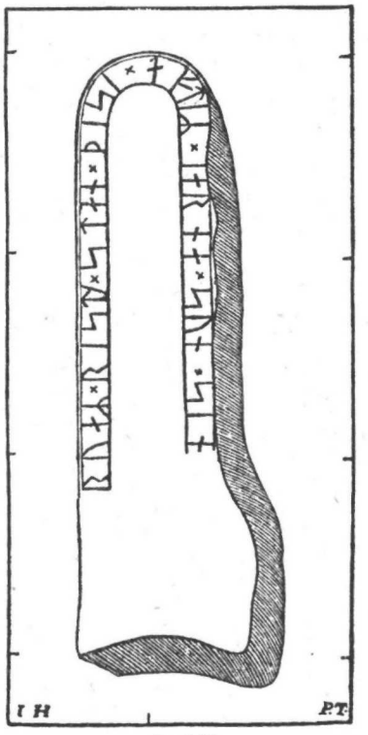

B. 838.

15. Svensksund, Konungsunds sn, Björkekinds hd.

Pl. V. Fig. 1.

Litteratur: Brev i Top. ark. ifrån kabinettskammarherre Sixten Flach, Svensksund, d. 31 juni 1881.

Runstenen anträffades vid grävning i en nyodling ett stycke nere i jorden och fördes fram till gården, där den står rest i parken.

Ämnet är gråsten, höjden 77 cm, bredden 67 cm. Runornas höjd efter vänstra sidan är 14 cm.

Inskriftens början saknas, i det blott det slutande **r** är bevarat av det första namnet 25 cm nedifrån, varpå **risþi** följer utan nu synligt skiljetecken.

Högra sidans inskrift är **ut buta sinn**, varefter blott en båge finnes, som sannolikt tillhört slingslutet, intet **u**, vilken runa dock säkerligen funnits, så att inskriften slutat som Ög. 21 Ingelstad med **sin nu**, vars **nu** liksom där varit förkortning för **nu**[**tan**] ack. sing. mask. av adj. isl. *nýtr*, fsv. *nyter* 'brukbar, duktig, hurtig', jfr Ög. 21.

Inskriften är alltså: a) Vänstra sidan: — **r risþi** b) Högra sidan: — **ut buta sin n**
5 10 15

Då namnslutet **-ut**, som att döma av Ög. 13 Konungsund kanske kan antagas hava varit *Anund*, står omedelbart framför **buta** *bōnda*, har inskriften måhända haft den form, att namnet före **risþi** betecknat den avlidnes hustru. Detta namn på **-r** har alltså varit ett kvinnonamn, troligen på *-gærðr*, t. ex. *Ingigærðr*.

Inskriften torde sålunda kunna utfyllas på följande sätt: [*Ingigærd*]*r* (?) *rēsþi* [*stēn þænna æftʀ Anun*]*d bōnda sinn n*[*ȳtan*].

Översättning: Ingegärd (?) reste denna sten efter Anund, sin hurtige make.